

Elpida Hadzi-Vasileva

Elpida is an artist specialising in making beautiful art from organic material that we often discard. I designed a series of exhibition brochures and promotional materials as well as new visual identity for her. The concept focused on the beautiful, delicate detail within works that at first glance can appear macabre. Consideration was also given to paper stock as we wanted a tactile, organic feel to the work, so the brochures were printed on a warm, grainy, uncoated paper.

each there is towards the in whichever of creative occupations. most often used m. liberated from as its existential imposed, de- d towards new relations, panoptic a new aura, a new life ology and aesthetic (Love mbush 2000; Epidermis es in the Stomach 2008; 09 and others).

Beauty pleads towards a visual beauty whose essence of something beautiful through a. If we may so crudely determine course. It is a new geography both literally and by implication. objective roughness, bluntness and iness of the medium that Hadzi- sileva uses (e.g., membranes from pig's stomach) are reformed Nature. metamorphosed through the artist's skilled hand and into an artwork that gains new subjectivity and therefore narrative which has both a general and individual thought stimulations. As Adorno says, "Every Beauty surrenders itself to constant analysis", and this is particularly true in the work of Elpida Hadzi-Vasileva, where the object and the subject of her art enjoy an equal role in the building of concepts and artistic arrangements and at the same time are subject to analysis and synthesis for their own interpretation.

аспект на уметничко дело и неговата метафизичка, интринзичка, контемплативна, поминкава, дигна димензија.

Иманентно за творечкиот процес на Хаџи-Василева карактеристична тенденцијата за нераскидивоста со природата, на кој и да е мислен кое било рамниште на сподобност, проблемската преокупација, семка користејќи ја „природна“ (пронај фауна) најчесто како голта мисла ослободена од жигуретата војва од егзистенцијалната фантоматика, и, како такава, дементална, дефрагментирана, поворена, ја поставува во нова корелација соодности, паноптикуми, кои добиваат нова аура, но животна генеалогичка и естетика (Љубиќ-Телиќ, 2000; Засега, 2002; Елпидија, 2001; Пенерутки во Стомакот 2008; Мотектум, 2009 и други).

Инергентна Убавина пледира за создавање специфична визуелна убавина чија есенција е токуз; суштината за создавање убавост, ако може така грубо да се детерминира. Тоа е која не се географија на уметноста и во преносна смисла. Објективна грубо, суровост, гротеск на животот со кој се служи Хаџи-Василева (мембрани, опни или ципи од свињски желудници) со преобразбата под вештата рака на авторот, во речное дело добива нова, виртуелна субјективност, а оттука и нараѓа се покрај општата има и екзистенцијална идеја симулација. „Светот убавина предава самота на постарите, како како што би рекон Azorin, 2006:6

Butterflies in the Stomach, 2008. Hadzi-Vasileva, Elpida
Epidermis in the Stomach, 2008. Hadzi-Vasileva, Elpida

